

Salen måtte ryddes og høttaleren blev knust.

Men Quisling taler fra en ny høttaler til 6000 mennesker i Birkelunden.

Der har vel overhodet ikke i Oslo vært et så beveget politisk møte som det igår kveld på Grünerløkka skole med høttalerovertaling til Birkelunden.

Allerede et blakk ut over den tettepakke sal i Grünerløkka skoles gymnastikksal fortalte at de forreste benkene var besatt av arbeiderpartifolk og kommunister, noe som kan sees i sammenheng med at „Arbeiderbladet“ igårkveld hadde en oppfordring: „Gå og hør Quisling!“. Som første taler fikk Ekko Kilberg ordet og gav en klar og god skildring av Nasjonal Samling, sett fra arbeidersynspunkt. Han skildret misnoien innenfor arbeiderkretsene, og hvordan de venter på at forholdene skal bli bedre. Da Kilberg var kommet så langt, begynte noen å skrike: „Vi vil se Quisling“. Taleren fortsatte imidlertid uanfektet og plutselig skriker en ungkommunist: „Der er en fyr med revolver der i døren! Skal vi la oss skyte ned, kamerater!“ Det var åpenbart det avtalte signal, for der var bevislig ingen mann med revolver, hverken skjult eller åpenbar, men dette ropet som satte sennene i kok, gjorde på noen sekunder salen til skueplassen for utskjelser som vi vel neppe har hatt maken til her i landet under noe politisk møte. Kommunistene satt nærmest mikrofonen og på noen øieblikk hadde de bemektiget seg den, og under ropet „Rød front!“ blev den knust til småbiter.

dette stod på, trådte et ledd i det meget forutseende arrangement i kraft, — mikrofon nummer to som var anbragt under sterk beskyttelse på gymnastikksalens galleri, blev koblet inn. I Birkelunden hørte man bråket og smellet idet mikrofon nummer en knustes, og de kommunistiske arrangører mente formodentlig at nu var møtet ødelagt.

UROSTIFTERNE DRIVES UT.

Da mikrofon nummer to og forbindelse til Birkelunden var helt sikret, gikk man igang med å rydde salen. Det skjedde ved hjelp av de tilstedeværende politibetjenter og N. S.s ordensvern. Under bataljen blev et par mann av N. S. slått ned, men uten å bli alvorlig skadet. Samtidig hadde imidlertid noen kommunister fått tak i et av N. S.-skjoldene med Olavskorset og laget bål

av det ute på gårdsplassen. Da en N. S.-mann forsøkte å hindre dette blev han slått ned. Ialt kjente N. S. igåraftes til seks medlemmer som var blitt mer eller mindre såret. Et par var utsatt for en meget sjofel opptreden av en drosjechauffør som hadde sin holdeplass sønnenfor Birkelunden. De bar sine merker, og steg inn i bilen efter møtet for å bli kjørt hjem. Chaufføren lot dem sitte en stund, så åpnet han igjen dørene og skrek: „Kom dere ut!“ Pøbelen som nu var ajour, kastet sig over N. S.-mennene, men ingen av dem blev alvorlig såret. Det skal til arbeidernes ros sies at flere hadde mot nok til å ta åpent standpunkt mot kveldens forskjellige pøbelarrangementer. En fagorganisert arbeider erklarte: „Vi må da iallfall få lov til å høre hvad denne Quisling har å si. Det kan da ikke være så forferdelig farlig.“ Arbeideren blev skjelt ut, men slapp med det.

QUISLING HOLDER SIN TALE.

Da salen inne på skolen var ryddet, trådte Quisling frem på galleriet foran reservemikrofonen, og holdt, bare avbrutt et par ganger av urostiftere som straks blev fjernet, for næsten full sal et ypperlig foredrag, rettet direkte til arbeiderne. „Tidens Tegn“ hadde to referenter tilstede, og den annen fulgte foredraget fra plassen. Massen som hadde trodd at foredraget var slutt da mikrofonen var knust, hadde først begitt sig inn i sidegatene for å demonstrere utenfor skolen, og „hilse på Quisling på hjemveien“. Men plutselig led statsrådets stemme gjennom det mektige dobbelte høttaleranlegg igjen ut over plassen. Og nu fyltes den hurtig igjen, og efterhvert som situasjonen utviklet sig, blev også sidegatene fylt, så en stund kunde trikken ikke passere.

Quisling uttalte at „dere må ikke tro jeg er mot arbeiderne“. Denne uttalelse blev hilst med hånlatter fra en stor del av massen og protestrop, et vidnesbyrd om at man lyttet godt. Videre talte Quisling om at arbeidernes fremskritt ikke bare skyldes deres nuværende organisasjoner, men også teknikkens utvikling. Han nevnte de millioner som betales til organisasjonene og som blandt annet kunde spares hvis man skapte organisert samarbeide mellom arbeider og arbeidsgiver. Men da må staten kunde gi garantier for begge parters beskyttelse og rettferdig behandling av dem. Taleren behandlet arbeidsløshetsproblemet inngående og kravet på botemidler mot den. Han rettet tilslutt en varm appell til arbeiderne om å komme over den opagiterte stemning de var hensatt i og tenke som norske menn og kvinner på hvad som kan tjene dem og oss alle best.

TRE MUSIKK-KORPS SØKER Å OVERDØVE TALEREN.

Som et bevis på hvor godt de hele var planlagt fra marxistens side, kan nevnes at tre hornmusikkorps blev mobilisert og marsjert inn på plassen for å søke å overdøve høttalerne. Det lyktes imidlertid ikke, takket være det tekniske arlegg. Hvert ord blev hørt. Da må (Forts. siste side).

VOLDSOMME OPTØIER

(Forts. fra side 1)

gjennom høttalerne hørte at men den inne i salen sang „Ja, vi elsker kunde man se at iallfall fjerdeparten av de tilstedeværende i Birkelunden blottet hodet, mens de øvrig tre fjerdedele istemte internasjonallen.

Det hadde vært kommunistenes mening å arrangere protestmøte på Quisling var ferdig, men N. S. høttalerne spille forskjellige musikkstykker gjennom høttaleren, og tilslutt lyktes det bare å samle en klump kommunister i søndre hjørne av plassen, og her blev der holdt fire agitastaler. Einar Gerhardsen som visstnok hadde arrangert protestarrangementet forela tilstedeværende et resolusjonsutkast som gikk ut på at „arbeidere, samlet i Birkelunden, protesterer mot at fascistiske retninger har de frekhet å holde møter i typiske arbeiderstrøk“.

Der var ingen optøier da Quisling kjørte hjem i vanlig bil, men spredte rop. Politiet var ikke mannsterkt som ønskelig, men trådte klokt og smidig. Man hadde fra N. S. hold om formiddagen med delt politiet at der muligens vildt bli anvendt musikkorps fra kommunistenes side for å overdøve taleren, men slik som høttaleren virket viste det sig helt ovenflødig å skridt inn mot disse musikanter mot fritt åndsliv.

Tidens 23/19/1933
Tegn

NASJONAL SAMLING
TIDENS TEGN